

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: V.M.A.

Strona przeciwna: Stolichna obshtina, rayon „Pancharevo”

Sentencja

Artykuł 4 ust. 2 TUE, art. 20 i 21 TFUE oraz art. 7, 24 i 45 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 4 ust. 3 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG należy interpretować w ten sposób, że, jeśli chodzi o małoletnie dziecko, będące obywatelem Unii, którego akt urodzenia wydany przez właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego wskazuje jako jego rodziców dwie osoby tej samej płci, państwo członkowskie, którego to dziecko jest obywatelem, jest zobowiązane z jednej strony do wydania mu dowodu tożsamości lub paszportu bez konieczności uprzedniego sporządzenia aktu urodzenia przez jego organy krajowe, a także z drugiej strony do uznania, podobnie jak każde inne państwo członkowskie, dokumentu pochodzącego od przyjmującego państwa członkowskiego umożliwiającego wspomnianemu dziecku korzystanie, wraz z każdą z tych dwóch osób, z przysługującego mu prawa do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich.

(¹) Dz.U. C 433 z 14.12.2020.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 21 grudnia 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione – Włochy) – Randstad Italia SpA/Umana SpA, Azienda USL Valle d’Aosta, IN. VA SpA, Synergie Italia agenzia per il lavoro SpA

(Sprawa C-497/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 19 ust. 1 akapit drugi TUE – Obowiązek ustanowienia przez państwa członkowskie środków niezbędnych do zapewnienia skutecznej ochrony prawnej w dziedzinach objętych prawem Unii – Zamówienia publiczne – Dyrektywa 89/665/EWG – Artykuł 1 ust. 1 i 3 – Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Wyrok najwyższej instancji sądownictwa administracyjnego państwa członkowskiego stwierdzający, z naruszeniem orzecznictwa Trybunału, niedopuszczalność skargi oferenta wykluczonego z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego – Brak możliwości zaskarżenia tego wyroku do najwyższej instancji sądownictwa powszechnego tego państwa członkowskiego – Zasady skuteczności i równoważności]

(2022/C 84/21)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Randstad Italia SpA

Strona pozwana: Umana SpA, Azienda USL Valle d’Aosta, IN. VA SpA, Synergie Italia agenzia per il lavoro SpA

Sentencja

Artykuł 4 ust. 3 i art. 19 ust. 1 TUE, a także art. 1 ust. 1 i 3 dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r., interpretowany w świetle art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego państwa członkowskiego, który zgodnie z krajowym orzecznictwem wywołuje taki skutek, że podmioty

prawa, takie jak oferenci uczestniczący w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, nie mogą zakwestionować zgodności z prawem Unii wyroku najwyższej instancji sądownictwa administracyjnego tego państwa członkowskiego w drodze odwołania do najwyższej instancji sądownictwa powszechnego tego państwa członkowskiego.

(¹) Dz.U. C 433 z 14.12.2020.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 21 grudnia 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Městský soud v Praze – Republika Czeska) – Vítkovice Steel a. s./Ministerstvo životního prostředí

(Sprawa C-524/20) (¹)

[(Odesłanie prejudycjalne – System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych – Dyrektywa 2003/87/WE – Artykuł 11 ust. 3 – Decyzja 2011/278/UE – Artykuł 3 lit. b) i art. 10 ust. 2 lit. a) – Podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności dla produktów – Decyzja 2013/448/UE – Ważność – Instalacja wykorzystująca konwertor tlenowy – Ciekły metal – Składnik pochodzący z instalacji nieobjętych systemem unijnym – Odmowa przydziału uprawnień do emisji – Dopuszczalność – Niewniesienie skargi o stwierdzenie nieważności przez skarżące w postępowaniu głównym]

(2022/C 84/22)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Městský soud v Praze

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vítkovice Steel a.s.

Strona pozwana: Ministerstvo životního prostředí

Sentencja

Artykuł 1 ust. 1 i ust. 2 akapit trzeci decyzji Komisji 2013/448/UE z dnia 5 września 2013 r. dotyczącej krajowych środków wykonawczych w odniesieniu do przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady należy interpretować w ten sposób, że nie zezwala on na przydzielenie instalacji, której dotyczy postępowanie główne, bezpłatnych uprawnień na podstawie wskaźnika emisyjności dla produktu „ciekły metal” na podstawie nowego wniosku Republiki Czeskiej, nawet jeśli podwójne naliczenie emisji i podwójny przydział uprawnień są wyłączone.

(¹) Dz.U. C 443 z 21.12.2020.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 16 grudnia 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék – Węgry) – Apollo Tyres (Hungary) Kft. / Innovációért és Technológiáért Felelős Miniszter

(Sprawa C-575/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Zanieczyszczenie powietrza – System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych – Dyrektywa 2003/87/WE – Instalacje spalania paliw – Załącznik I – Całkowita nominalna moc ciepła – Sposoby obliczania – Zasada sumowania]

(2022/C 84/23)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék